

Førjul i vinterluft

Mange julemarkeder trakk mye folk

■ Tvillingene **Cecilie** (på ryggen) og **Alexandra** koste seg med mamma **Karen Byom** på julemarked på Follo museum.

Liv og røre var det også på Steinerskolens julemarked og på nissevandring på Røis.

Side 10 og 11

- Møt oss på Drøbak kino

«Sørlandsrefseren» Erling Okkenhaug og Ivar Andreas Høivik i verneforeningen håper mange kommer til Drøbak kino i morgen. Vern av trehusedylden står på agendaen.

Side 12

Prisdryss da NIF Fotball feiret 2013

Mats Kalløkken var en av mange som fikk velfortjent heder da Nesodden Fotball avsluttet 2013 med kakefest på Berger.

Sporten

MENY

Julen BLIR BEDRE MED MENY

Jule-BONUS 2013 200,-

HUSK jule-BONUSKORTET!

Hos MENY får du nygrillet kylling hele dagen!

39⁹⁰ ord. pris 54,90/stk

SPAR 27%

Nygrillet kylling ca 1050 g råvekt

Gjelder man-ons

16⁹⁰ ord. pris 20,90-21,90/pose

SPAR 19-22%

Ali kaffe 250 g, filtermalt, kokmalt, mørkbrent (67,60/kg)

-30%

Big One Pizza stort utvalg

-30%

Ajax og Jif stort utvalg

Vi gjør klar for julevasken!

Vern av trebebyggelsen er tema i Drøbak kino i morgen.

Interessant møte i kinoen

I morgen inviterer Verneforeningen Gamle Drøbak og Fortidsminneforening- en til et besøk i Drøbak kino, som kan bli meget interessant. Erling Okkenhaug representerer sistnevnte på en utmerket

■ Nå har Sørlandsrefseren tatt seg en tur nordover til Drøbak

måte. Han spiller en av hovedrollene i dokumentarfilmen «Sørlandsrefseren». Den andre hovedrol- len spiller trebebyg- gelsen i sørlandsbyen Risør, og bevaring av

denne. Nå har Sørlandsrefseren tatt seg en tur nordover til Drøbak, der verneinte- ressene er like levende som i Risør, og enda mer levende kommer de til å bli et- ter paneldebatten i kinoen, som etterføl- ger dokumentarfilmen.

Skal møtet med Okkenhaug ha noe for seg, betinger dette at folk fra mange mil- jøer finner det interessant å møte opp. Da vil man få viktige innspill til hvordan man ved godt samarbeid mellom flere ledd i bygge- og vernesaker kan komme fram til løsninger som de fleste kan leve godt med.

Okkenhaug er svært opptatt av at regel- verket ikke må gi rom for tolkninger, slik det gjør i Drøbak. Nå som verneplanen skal revideres, kan det være klokt å ha Ok- kenhaugs lære i bakhodet. Det er mange som ser til Risør når det gjelder vern, ikke minst pengemaktens kamp mot viktige verdier i byggesaker, og forholdet til kon- sesjonsplikten. Ikke noe hadde vært bedre enn om dem som i dag føler seg slått i ho- det av politikernes vedtak får være med å utforme lover og regler, til beste for dem selv og miljøet rundt dem.

Gratulerer

Frogn Smådyrpraksis fyller 30 år i disse dager. Amta har hatt kontakt med veterinær Bjerke og Bruland i mange år, ikke minst når det gjelder omplassering av katter. Flott at kjærlig- het til dyr kommer foran peng- er.

epost: redaksjon@amta.no

Debatt

i Amta

AkershusAmtstidene arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avis- omtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonsledelsen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Pressefor- bund, som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.
Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo, tlf: 22 40 50 40, faks: 22 40 50 55. **E-post:** pfu@np-nr.no

Velkommen med ditt bidrag til debattsiden. Send leserinnlegg på epost til: leserinnlegg@amta.no. Redaksjonen må alltid ha fullt navn og adresse på innsenderen. Skriv kort og konsist og helst under 2.000 tegn medregnet mellomrom. Leserbreve på mer enn 4.500 tegn avvises. Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegget ditt.

Rehabilitering av Solbukta

Solbukta i Nordre Frogn er et fantastisk friområde for lokalbefolkningen og an- dre. Her bør kommunens administrasjon og politi- kere vurdere rehabilite- ring av bryggeområde og strand, både av kulturhis- toriske og rekreasjons- messige grunner. Solbuk- ta Vel ønsker at kommu- nen skal sette opp en ny brygge og håper på støtte.

Solbukta er et kommu- nalt område (51/51 og 51/281). Stranden brukes av mange fastboende og hytteeiere på Solbukta, og noen tilreisende. Det par- keres i Glenneveien og man går ned, for det er kun tillatt kjøring til eien- dommene.

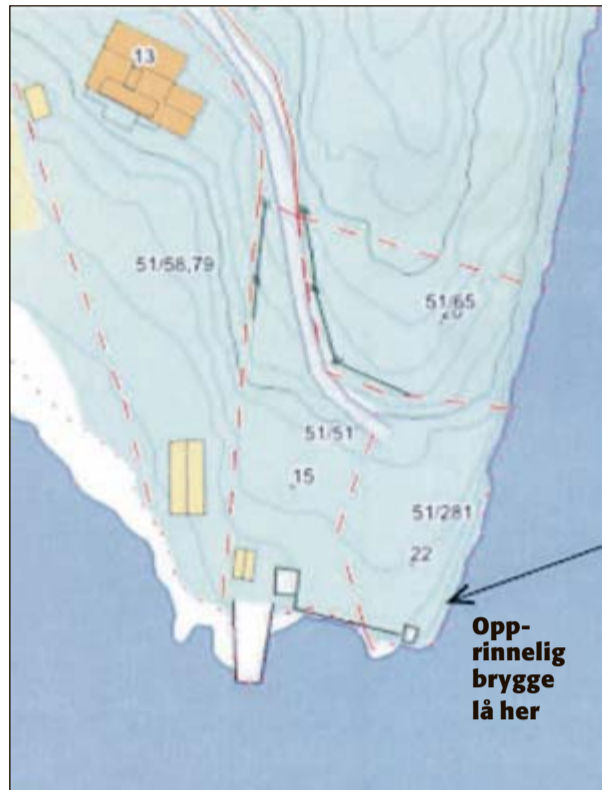
AS Nesodden - Bunde- fjord Dampskibsselskap NBDS hadde rutebåter som gikk langs sørsiden av Nesodden frem til 1970. I Solbukta har det opp- rinnelig stått en damp- skipsbrygge og venteskur som ble brukt av passasje-

rer som skulle med båten. Denne bryggen ble revet av kommunen siden det var i dårlig forfatning. Nå er området inngjerdet.

I Solbukta Vel er det et sterkt ønske om opprust- ning av området. Det er lo- kalt og i kommunen be- hov for møteplasser og re- kreasjonsområder. En ny brygge der det opprinne- lig lå en dampskipsbryg- ge, vil kunne gi en bedre mulighet for:

- fiske fra land
- bading (det finnes ikke noe stupebrett eller noe sted å hoppe fra i Solbuk- ta)
- at utrykningsbåter har mulighet til å legge til ved behov
- at man kan slippe av eller ta opp passasjerer fra fritidsbåter, det er for grunnt å komme inn andre steder i området.

Kulturhistorisk sett har brygga vært en del av om- rådets historie. Stedet er en perle. Vi gleder oss over

stedet. Men tidens tann har redusert kvaliteten. Vi i Solbukta Vel bidrar gjer- ne til upkeep, men må ha

støtte i kommunen for en rehabilitering.

Terje Bjørø
Styreleder Solbukta Vel

Plan A, B, C, D og E

Plan A for fergefri kryss- ing av Oslofjorden var bro, med landfeste nær Grande sykehjem i Drø- bak. Dette prosjektet møt- te «storm» i Drøbak, så det ble politisk nødvendig å erstatte det med en plan B: Broer på begge sidene av Håøya samt utenfor Hal- langspollen, som heller ikke var populær. Dette prosjektet var dessuten så dyrt at det var avhengig av hovedflyplass på Hurum- landet. Derfor kom to tun- nelalternativer som plan C, da plan B måtte skrin- legges. Senketunnel var da ny og «umoden» tekno- logi, så det ble valgt fjell- tunnel. For å unngå om- stendelig planlegging og saksbehandling ble tilfør- selsveiene som var plan- lagt for fjord-broer nord for Drøbak «gjenbrukt» som det for fjordtunnel, så tunnelåpningene kom

høyt over fjorden. Dette ble årsak til så store høy- deforskjeller at tunnelen ble i bratteste laget for tungtrafikken.

Plan D er å utbedre den eksisterende tunne- len, med nytt løp og et an- tall forbindelser mellom nytt og «gammelt» løp. Dermed må også det nye tunnellopet bli i bratteste laget for tungtrafikken. Derfor har det igjen blitt aktuelt å bygge bro (plan E), som vil få så stor kapa- sitet at den problematiske eksisterende tunnelen kan stenges. «Det ligger i kortene» at det også denne gangen vil komme sterke protester mot fjordbro nær Drøbak, uansett om den planlegges nord eller sør for byen: Ordfører Nina Sandberg i Nesodden har nok rett, når hun i Amta 18. november hev- der at Frogn kommune må «overkjøres» med stat- lig reguleringsplan, for å få bro som kan erstatte Os- lofjordtunnelen.

Oslofjordtunnelen ble bygd for å erstatte ferge- forbindelse som gikk gjennom Drøbak sen- trum. Nå er det aktuelt å erstatte også fergeforbin- delsen Moss-Horten med fjordtunnel eller bro. Det- te vil bli en mye større mil- jøforbedring, med at stor trafikk til og fra ferger vil fjernes fra to byer. Noen sier at det ikke er mulig å bygge bro over den brede og dype fjorden mellom Moss og Horten, og «van- lig» bro med stor fri høyde for skipsfarten vil nok kos- te for mange milliarder. Også tunnelalternativene blir dyre, selv om det blir lavereliggende tunnelåp- ninger og kortere tilfør- selsveier der enn ved Drø- bak. En tredje mulighet er å bygge lav og relativt bil- lig flytebro fra sørsiden av Moss by til Bastøya utenfor Horten. Den vil stenge ho- veddelen av fjorden for skipstrafikken, så den må flyttes til vestsiden av Bas- tøya. Der kan det bli senke-

tunnel inn til land på sør- siden av Horten, for å få noe mindre høydeforskjel- ler enn med høybro over nytt skipsløp, eller fjell- tunnel.

Det er bra å få konkur- ranse mellom nye fjord- forbindelser ved Drøbak og ved Moss-Horten: Da må både planleggere og politikere «skjerpe seg», og kutte ut løsninger som blir enten for dårlige ? som den eksisterende tun- nelen ved Drøbak ? eller for dyre. Undertegnede tror at antydte fast forbin- delse Moss-Horten vil gi mer igjen for pengene enn nytt tunnellop eller bro ved Drøbak. Etter bygging- en av tilfluktsrom kan ikke Oslofjordtunnelen karakteriseres som farli- gere enn mange andre tunnel- og veistrekninger i Norge, så ny milliardinves- tering ved Drøbak er ikke hastesak!

Jo Heringstad

«Ånden som går» er her igjen

Rådmannen anslår at det kan være mulig å spare 1 million kroner på effekti- visering av arealbruken i barnehagene. Det gis ing- en forklaring på hvordan, men jeg antar at dersom ikke arealnormen skal end- res, må innsparingen skje ved at flere barn skal

få plass på det samme are- alet som i dag.

Rådmannens «kreative» arealberegning har jeg sagt mitt om siste gang han forsøkte å presse flere barn inn i Heia barnehage. Resultatet ble den gang at aksjonen «Nei til overfylte barnehager» vant frem med sin argumentasjon og antall barn forble det samme.

Men nå er han her igjen «Ånden som går». La meg da få begrunne mitt for-

svar for de minste og mest forsvarsløse av oss og denne gang med store bokstaver:

- Ingen grupper er mer sårbare enn våre barnehage- barn. Det vi gjør mot disse våre minste vil følge dem resten av livet.
 - Det skal ikke være for mange barn pr. voksen
 - Støtte pedagoger/assistent-er/førskoleteamet er grunnmuren i et ansvar- lig barnehagetilbud.
- At flertallspolitikerne (H, Ap, Fr.p, V) ikke har sty-

ring på kommuneøkono- mien er alvorlig. At «Ån- den som går» må foreslå kutt i tilbudet til befolk- ningen er derfor forståel- lig. Men at han forsøker seg på det samme «stun- tet» som sist, finner jeg vanskelig å forstå. Hva med høreapparat?

Gunhild Gjevjon
Tidligere førskolelærer og bestemor til et av barna på Heia barnehage

«Refseren» til Drøbak

Filmvisning med etterfølgende debatt i kinoen

I morgen kommer Erling Okkenhaug, også kalt «Sørlandsrefsere» til Drøbak kino. Der vises filmen, som handler om hvordan man bør gå fram for å verne gammel trebebyggelse.

Ikke overraskende er det Verneforeningen Gamle Drøbak som har satt i stand møtet mellom Drøbaks befolkning og Erling Okkenhaug, som er leder i Allgrønn.

På filmretet vil dokumentarfilmen som naturlig nok har fått navnet «Sørlandsrefsere», med Okkenhaug i hovedrollen. Filmen går rett over i en debatt der den omstridte arkitekten Line Stokholm sitter i panelet, sammen med lederen i verneforeningen, Ivar Andreas Høivik og Erling Okkenhaug.

Ikke sterkt nok vern

Amta møtte Okkenhaug og Høivik i Drøbak. Da var de på spasertur for å se på bebyggelsen generelt, og omstridte byggverk spesielt.

– Omstridte byggeplaner i vernesonen blir godkjent fordi reguleringsbestemmelsene er for løse i byggesaker i vernesonen, sier Okkenhaug, og gleder seg med en nikkende Høivik over at verneplanen er under revisjon.

– Jeg mener det er mulig å tilpasse nybygg til eldre trebebyggelse, men det må skje nennsomt og arkitektonisk forsvarlig. Det som oftest skjer er at ny bebyggelse blir for prangende og dårlig tilpasset eksisterende byggemiljø, sier Okkenhaug.

Begynte i Risør

Sørlandsbyen Risør er kjent for å ha tatt godt vare på sitt særpreg, med bebyggelse ikke ulik den i Drøbak.

Okkenhaug viste tidlig interesse for Risør, og etter lang kamp ble prosessene snudd opp ned slik at det ikke finnes noen tvil om hva som gjelder av lover, regler, ut-

Ivar Andreas Høivik (t.h.) og Erling Okkenhaug håper det blir «stinn brakke» på Drøbak kino i morgen kveld.

FOTO: STEINAR KNUDSEN

trykk og vern.

– Nå må Frogn's politikere under revideringen av verneplanen definere spillereglene. Dette må skje med lokalbefolkningen som svært viktige medspillere.

Kun på denne måten vil man oppnå større forutsigbarhet og færre protester. Etter den jeg skjønner er det lokale engasjementet i Drøbak stort, men det er mindre når utbyggingen ikke skjer i egen, umid-

delbare nærhet. Slik kan det ikke være, sier Okkenhaug.

TERJE LUNDEFARET

terje.lundefaret@amta.no

Endelig mandag 25. november

Send in the Clowns

November er for meg en av årets mest krevende måneder. Ikke at jeg er tyngt av depresjon, men jeg trives ikke så godt i mørket.

Kall det gjerne mørkredd. Den som påberoper seg fritatt for angstfølelser i stummende mørke er enten uopplyst eller blind.

Jeg hadde nylig fornøyelsen av å jobbe med en blind dame. Hun var bemerkelsesverdige lys til sinns. –Jeg har et litt annet syn på livet, sa hun, og gjorde det klart at vi ikke kom til å ha så mye øyekontakt, men måtte se på utfordringene med nye øyne sammen.

Det var før november gjorde meg blind. I trafikken. Det er en lammende følelse å ikke se. I mørket. Spesielt når de som ferdes vei- og gatelangs i mørke klær uten refleks går på tvers.

Stor takk, ros og roser til deg som forstår at bilister trenger et lite glimt for å slippe å bli mordere. Og du som er mer opptatt av musikk i øret fremfor å ha et øye på trafikken, gjør deg tjenesten med å ta en «freeze» i de hippe hoppetonene når du kom-

mer til et fotgjengerfelt. Kulde og et lite snøfall betyr mer dramatiske endringer enn scenografien rundt musikkopplevelsen inne i hodet ditt.

Bremselengden for en bil på vinterføre er fire ganger lenger enn på sommerføre.

Selv i 40-sone der du er vant til at det går bra når du spretter ut i veien foran en bil 10 meter unna, trenger bilen 30 meter å skli på forbi fotgjengerfeltet. Med deg på panseret?

Dette er noe av det jeg misliker med november. Ellers har den svarte måneden vært inspirerende bra til nå.

Forleden helg opplevde jeg Drøbak Musikorps i praktslag. Jubileumskonserten tok publikum med på en musikalsk reise gjennom korpsets 75-årige historie. Det var så vakkert at de fleste glemte at de befant seg i en gymsal oppført i 1959.

Heller ikke de som har strømmet til Drøbak kino i det siste har tenkt så mye på når bygningen med folkebad i underetasjen ble oppført da korpset ble startet..

«Typisk Drøbak» var en sprudlende forestilling som speilet tidsånden i vår lille an-

dedam. Her vanket komiske håndrekninger og sviende ørefiker til noen og en hver. Solid revyfraglig håndverk som høstet stående applaus kveld etter kveld.

Felles for de to nevnte arrangement er den frivillige innsatsen og gleden over å glede andre. Bak scenen ved begge forestillinger hvilte det en særegen ødør. Men det var ikke de gamle bygningene som luktet. Luften dirret av forventningsfylt glede over å vise det de har øvet på så lenge. For å glede andre, få dem til å kose seg, smile, le, klappe juble. Bare de kom seg over starten.

«Aller anfang ist schwer», skrev Goethe i Wilhelm Meisters Wanderjahre. Det kan også sies om vårt etterlengtede flerbruks-hus. Det er flere enn kulturrådets leder som håper at det snart blir til mer enn et ord i revytekster.

Tenk så deilig å spasere en tur opp, bort eller ned til Dylrøkke for en forfriskende verbal eller musikalsk opplevelse en gusten høstkveld. La bilen stå; den får du ikke parkert der. Ikke deg heller en duggfrisk, eller

litt beintrukket druesaft til bekjempelse av høstmørke tanker. Eller løft deg selv etter håret ut av dyspsinnet med en liten historie fra Moskva.

En usedvanlig sørgmodig mann stoppes på gaten av en forbipasserende:

– De ser ut som de trenger litt glede og oppmuntring. Gå i sirkus og se den fantastiske morsomme klovnen Popov.

Da svarte den andre:

– Jeg er klovnen Popov.

Utrolig hva en scene gjør med folk.